

τραχος· ἀλλὰ σπάνιοι εἰσι διὰ τὸ ἀπόλλυσθαι ῥαδίως· τίκτει
 γὰρ ἄθροα καὶ πρὸς τῇ γῇ. (4) Ὅλως δ' ὀλιγογονώτερα
 μὲν ἐστὶ τὰ σελάχη διὰ τὸ ζωοτοκεῖν, σώζεται δὲ μάλιστα
 ταῦτα διὰ τὸ μέγεθος. Ὀψίγονον δ' ἐστὶ καὶ ἡ καλουμένη
 5 βελόνη, καὶ αἱ πολλαὶ αὐτῶν πρὸ τοῦ τίκτειν διαρρήγνυνται
 ὑπὸ τῶν ὤων· ἴσχει δ' οὐχ οὕτω πολλὰ ὡς μεγάλα. Καὶ
 ὥσπερ τὰ φαλάγγια δὲ, περικέχυνται καὶ περὶ τὴν βελόνην·
 ἐκτίκτει γὰρ πρὸς αὐτῇ, καὶ τις θίγη, φεύγουσιν. Ἡ δ'
 ἀθερίνη τίκτει τρίβουσα τὴν κοιλίαν πρὸς τὴν ἄμμον. Διαρ-
 10 ρήγνυνται δὲ καὶ οἱ θύννοι ὑπὸ τῆς πιμελῆς· ζῶσι δ' ἔτη
 δύο. Σημεῖον δὲ τούτου ποιοῦνται οἱ ἄλιεῖς· ἐκλιπουσῶν
 γὰρ ποτε τῶν θυννίδων ἐνιαυτὸν, τῷ ἐχομένῳ ἔτει καὶ οἱ
 θύννοι ἐξέλιπον. Δοκοῦσι δ' ἐνιαυτῷ εἶναι πρεσβύτεροι τῶν
 πηλαμύδων. (5) Ὀχεύονται δ' οἱ θύννοι καὶ οἱ σκόμβροι περὶ
 15 τὸν Ἐλαφθηολιδῶνα φθίνοντα· τίκτουςι δὲ περὶ τὸν Ἑκατομ-
 βαιῶνα ἀρχόμενον· τίκτουςι δὲ οἷον ἐν θυλάκῃ τὰ ὡά. Ἡ
 δ' αὐξησίς ἐστι τῶν θυννίδων ταχεῖα· ὅταν γὰρ τέκωσιν
 οἱ ἰχθύες ἐν τῷ Πόντῳ, γίνονται ἐκ τοῦ ὡοῦ ἅς καλοῦσιν οἱ
 μὲν σκορδύλας, Βυζάντιοι δ' αὐξίδας διὰ τὸ ἐν ὀλίγαις
 20 αὐξάνεσθαι ἡμέραις, καὶ ἐξέρχονται μὲν τοῦ φθινοπώρου ἅμα
 ταῖς θυννίσιν, εἰσπλέουσι δὲ τοῦ ἔαρος ἤδη οὔσαι πηλαμύ-
 δες. Σχεδὸν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἰχθύες ταχεῖαν λαμβά-
 νουσι τὴν αὐξῆσιν, πάντες δ' ἐν τῷ Πόντῳ θᾶπτον· παρ'
 ἡμέραν γὰρ, ὡς αἱ ἄμμαι, πολλοὶ ἐπιδήλως αὐξονται. Ὅλως δὲ
 25 δεῖ νομίζειν τοῖς αὐτοῖς ἰχθύσι μὴ ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις
 μήτε τῆς ὁχείας καὶ τῆς κυήσεως εἶναι τὴν αὐτὴν ὥραν, μήτε
 τοῦ τόκου καὶ τῆς εὐημερίας, ἐπεὶ καὶ οἱ καλούμενοι κορα-

24. 'Ω;... πολλοί] καὶ... πολὺ Bk.